

de tilsvarende bestemmelser i de øvrige finansielle lovgivninger.

Til nr. 21

Forslaget er en konsekvens af, at retsplejelovens § 21 om kommissionsdomstole og § 21 a om undersøgelsesretter er ophævet og erstattet af lov nr. 357 af 2. juni 1999 om undersøgelseskommisioner. Bestemmelsen indebærer, at der kan videregives fortrolige oplysninger til en undersøgelseskommision nedsat i medfør af lov om undersøgelseskommisioner.

Til nr. 22

På baggrund af anbefalinger fra udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 foreslås, at reglerne om de finansielle virksomheders adgang til at videregive oplysninger ændres. Reglerne suppleres af de generelle databeskyttelsesretlige regler. Hvor et forhold er reguleret af begge regelsæt, finder de i realkreditloven fastsatte regler anvendelse.

Det samme vil gælde i forhold til de regler om behandling af personoplysninger, der fastsættes i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (i det følgende benævnt »direktivet om behandling af personoplysninger«).

Forslagets *stk. 1* er en videreførelse af den gældende § 101, stk. 6, 1. pkt. Personkredsen og de beskyttede oplysninger er de samme som i den gældende § 101, stk. 6. Det er således både oplysninger om kunder, såvel som realkreditinstitutets forretningshemmeligheder, der er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at medlemmer af ledelsen m.v. i visse moder- og holdingselskaber pålægges tavshedspligt svarende til, hvad der gælder i deres finansielle dattervirksomheder. Ligestillet hermed er, uanset betegnelse, alle, der varetager tilsvarende opgaver. De øgede krav til de pågældende moder- og holdingselskaber i form af blandt andet solvenskrav og krav om opgørelse af store engagementer på koncernbasis medfører, at personer i de pågældende moder- og holdingselskaber i stigende omfang bliver bekendt med oplysninger, der hidrører fra finansielle virksomheder undergivet tavshedspligt. Den i *stk. 3* foreslåede adgang til at videregive oplysninger til brug for koncernstyring til visse moder- og holdingselskaber vil yderligere øge mængden af oplysninger, der kan videregives til moder- og holdingselskaber. Forslaget er en naturlig konsekvens af denne udvikling.

Det vil stadig være tilladt at videregive oplysninger, når videregivelsen ikke kan anses som uberettiget. Efter praksis anses det for eksempel ikke som uberettiget at videregive oplysninger, hvor pligten hertil følger af lovgivning. Det anses endvidere ikke som uberettiget, at videregive oplysninger i forbindelse med et realkreditinstituts eventuelle fusion eller sammenlægning med et andet realkreditinstitut, i det omfang det er nødvendigt for, at det overtagende realkreditinstitut kan vurdere boniteten af kunderne i det andet realkreditinstitut. I forbindelse med kunders klage til Realkreditankenævnet eller ved civile retssager anses det normalt ikke som uberettiget at videregive oplysninger, der er nødvendige for, at realkreditinstituttet kan varetage sine retlige interesser. Videregivelse til advokat, revisor eller edb-servicebureau vil efter omstændighederne ikke anses som uberettiget. Når kunden har givet sit samtykke til offentliggørelse af en oplysning, er der ikke længere nogen beskyttelsesinteresse, og realkreditinstitutets videregivelse af oplysningerne vil derfor ikke anses som uberettiget.

Det følger af god administrativ praksis for realkreditinstitutter, at instituttet skal have forretningsgange, hvorefter det påses, at oplysningerne ikke er frit tilgængelige for alle medarbejdere i instituttet. Det er kun medarbejdere, der har et arbejdsmæssigt behov herfor, som må få kendskab til oplysningerne. Dette vil blandt andet afhænge af realkreditinstitutets størrelse og organisation.

Forslagets *stk. 2* er en videreførelse af den adgang til at videregive sædvanlige oplysninger om kundeforhold indenfor koncerner som ved forslagets fremsættelse findes i realkreditlovens § 101, stk. 6, 3. pkt.

Videregivelse kan kun ske, såfremt videregivelsen er erhvervmæssigt begrundet. Videregivelse kan for eksempel være erhvervmæssigt begrundet, hvor videregivelsen medfører en administrativ eller økonomisk besparelse, for eksempel fordi ensartede serviceopgaver samles i en af de finansielle virksomheder i koncernen.

En følge af kravet om erhvervmæssig begrundelse er, at der ikke må videregives mere personlige oplysninger end nødvendigt for at tilgodese den erhvervmæssige interesse i videregivelsen.

Sædvanlige kundeoplysninger omfatter stamoplysninger (kontohavers navn, adresse, stilling m.v.) samt oplysninger af økonomisk art (kontienes art, antal og størrelse) ifølge bemærkningerne til den hidtil gældende bestemmelse.

Efter praksis er blandt andre følgende oplysninger anset som omfattet af begrebet stamoplysninger: navn, stilling, cpr.nr., telefon- og telefaxnummer, SE-